Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37160
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

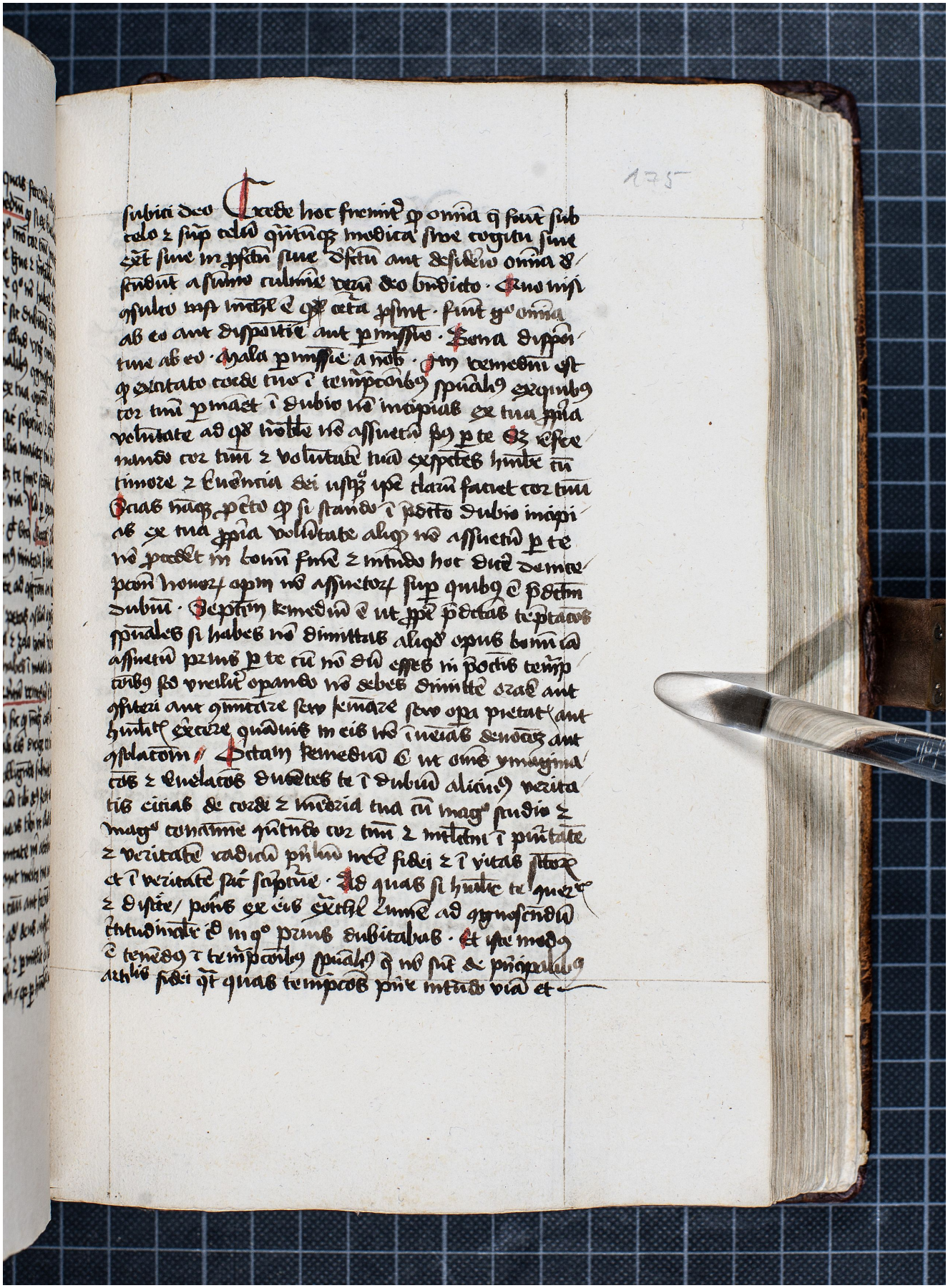

175

subiti deo Crede hoc fremit q omnia q sunt sub
celo z sup celum quinq; modica sive cogitu sive
set sive in pfectu sive defectu aut desideriu omnia d
fundit a summo culmine veri dei indicio. Nuo nisi
ignoro mat metit e qd acta pfunt. Fiunt q omnia
ab eo aut disponitie aut pmissio. Bona disposi
tione ab eo. Mala pmissione a nob. Hic remedii est
q exantato corde tuo i temporibus spualib; sequib;
cor tuu pmanet i dubio no inopias ex tua pia
voluntate ad qd nolite no assuetu fuy p te dz esse
nando cor tuu z voluntate tua expectes hinc tu
timore z reuerentia dei ipsi ipse clarii faciet cor tuu
Ecias magis peto q si stando i posito dubio inopi
as ex tua pia voluntate aliq no assuetu p te
no poterit in bonis fuit z intuendo hoc dicit de me
pcii honoris opis no assuetoris sup quibus e poetm
dubiu. Septim remediu e ut ipse poetas tentatus
spuales si habes no dimittas aliqd opus bonu ca
assuetu prius p te tu no sed esses in poetis temp
tanib; so vrelit opando no sebes dimitte orat aut
ofitei aut gmitere seu ymagine seu opa pietat aut
hinc exercere quanuis in eis no i uenias denoris aut
ofilatoru. Octaui remediu e ut omes ymagina
cos z reuelatos diuertes te i dubiu aliqui veritatis
cirias de corde z medulla tua cu magno studio z
magno conamine quinto cor tuu z mtetur i puritate
z veritate radicu pfuu mee fidei z i vitas stoe
et i veritate sue sapiuie. Ad quas si hinc te quere
z diffite, potes ex eis exerte lume ad ignoscendu
tenuitate e in q prius dubitabas. Et ipse medo
e remedio i temporibus spualib; q no sit de principio
actus fidei qt quas temporis pire intuendo via et